PRIVREMENI IZVANREDNI ODBOR
HRVATSKE STRANKE PRAVA
ZAGREB, HRVATSKA
Fax Br.: 38 - 41 - 573 907

TEMELJNI PRIGOVORI I ZAMJERKE TROJICI VODEĆIH LJUDI U HRVATSKOJ STRANKI PRAVA

1). Izigravanje cijelog pravaškog inicijativnog kruga i obnova stranke bez pravaša, koji su morali biti u njoj, da bi se osigurale vlastite vodeće pozicije. Tako su učinili raskol već na početku, a HSP je od početka ostala bez šire kvalitete i zdrave konkurencije u vodstvu.

2). Praktično izguravanje iz stranke (Pavelić - ljubomora?) Mirka Antuna Pizenta, obnovitelja i člana Predsjedništva ignoriranjem, degradacijom i ponižavanjem. Pizent je bio autor programatičkog teksta HSP **"Hrvatsko državno pravo - temelj slobode, dostojanstva, blagostanja"**. Vidi "Hrvatsko Pravo" br.1., str. 11.

3). Nakon početnog zanosa i zajedničkog rada Predsjedništva i Izvršnog vijeća, sve samovoljniji (javni istupi HSP), nedemokratskiji i nervozniji odnos Krešimira Pavelića prema ostalim članovima rukovodstva uz nerad Ante Paradžika, koji zbog nerada optužuje i galami na druge.

4). Učinili od ostalog dijela Predsjedništva i Izvršnog vijeća samo paravan za svoje samovoljne političke odluke i postupke.

5). **Svadjalački i ugroženjački** (svi su protiv nas) **odnos prema drugim hrvatskim strankama i pokretima slične ili iste političke orijentacije u Domovini i svijetu.**

6). Totalno zapuštanje rada s članstvom i traženje članstva (Pavelićeva politika: "nama ne treba članstvo, ogranci") i nestvaranje ogranaka u Domovini prvih pola godine. (Samo Split).

7). Odnos nepovjerenja, podcjenjivanja i ljubomore prema ostalim članovima rukovodstva. Pretjerana samohvala i podcjenjivanje drugih.

8). **Strah od ljudi, konkurencije u stranci i izvan nje iz sebičnih liderskih pobuda.**

9). "Rezanje" u začetku, podcjenjivanje i ismijavanje svake ideje i inicijative koja nije došla od njih. Loše vodjenje sastanaka. Večina točaka dnevnog reda je bivala preskočena ili ostala nedorečena osim njihovih početnih.

10). Ignoriranje i uklanjanje svakog iz rukovodstva i ogranaka tko bi nešto "nezgodno" pitao ili prigovorio (najmanje se moglo doživjeti "paljbu"), što je pomalo rezultiralo šutnjom, pasiviziranjem članova i lošom atmosferom u stranci.

11). Zbog mogućnosti što samovoljnijih odlučivanja, razdvajanje sastanaka i onako kadrovski krnjih Predsjedništva i Izvršnog vijeća.

12). Samopohvalni i krnji izvještaj A. Paradžika i K. Pavelića, uz žalopojke o slabim novčanim darovima, s puta po USA i Kanadi.

13). **Pavelićevo politički nepromišljeno, samovolno i brzopleto postavljanje dužnostnika brzoglasom i razrješavanje i suspendiranje skoro na isti način.**

14). Paradžikovo i Pavelićevo izrazito sabotiranje prvog nastupa HSP u Bosni i Hercegovini u Roškom Polju, a i daljnjih skupova u BiH, jer je inicijator bila Hvatska pravaška mladež.

15). Nadali smo se da će se Paraginim povratkom iz inozemstva stvari popraviti, no on se prilagodio "demokratskom centralizmu" Pavelića i Paradžika, dopustio da bude od njih vodjen, te potpisivao takvo stanje - postupke, istupe i loša politička rješenja. Odgovoran je i zbog svoje crno-bijele politike i naglosti, te stavljanje svojih osobnih "vraćanja dugova" bivšem režimu na razini tekuće politike HSP.

16). Njihovo neobjektivno prebacivanje odgovornosti za političke i financijske promašaje i "promašaje" na nižu kadrovsku razinu uz prijetnje suspenzijom.

17). Kad je zbog toga Izvršno vijeće HSP donijelo odluku da svi Radni nalozi Predsjedništva moraju biti u pismenom obliku i potpisani, "trojstvo" je tu odluku ignoriralo, **a od tada pa do kraja totalno ignoriralo Izvršno vijeće, koje kao tijelo kao da nije više postojalo.**

18). Nepozivanje članova Predsjedništva na sastanke i rad krnjeg Predsjedništva praktički trojstva. Opaska: Ostali dio rukovodstva se <u>nikad</u> nije tajno sastajao i <u>prvi i jedini</u> tajni sastanak je bio 18. listopada 1990.

na kojem je i ustrojen Privremeni izvanredni odbor zbog lošeg stanja u stranci, a prije neuspjelog sastanka cijelog rukovodstva 24. listopada. **Da nije bilo Paradžikovog "dočeka", sprječavanja sastanka i kleveta u novinama, sve skupa ne bi moralo doći na tan način u javnost.**

19). Samovoljno kooptiranje članova izvan Zagreba i iz inozemstva u Predsjedništvo, što je vrlo prozirno, **jer su takovi neuporabivi i ne smetaju.**

20). Akcija "Zahtjevni listić" preko tiska i pošte mogla je sakriti slabu organizaciju i malobrojnost članova (**u Hrvatskoj i BiH ni tisuću!**) i biti uspješna, no kad su nam novine odbile tiskati, njih trojica su naglo, nepromišljeno, bez organizacije i uvjeta srljali u akciju, stavljajući na kocku ugled stranke, jer se samo na Jelačićevom trgu ne može postignuti najavljeni efekt i broj potpisa.

21). Neozbiljna i megalomanska i nemoguća obećanja na tiskovnoj konferenciji o milijun i više potpisa do konca godine, o kompjuterskoj obradi podataka i t.d., zbog čega stranka na koncu može biti ismijana.

22). Loš i prepotentan odnos prema skupljačima potpisa na Jelačićevom trgu.

23). U zadnja tri mjeseca **suspendirali, smijenjivali i isključivali članove rukovodstva i ogranaka bez dokazane krivnje, saslušanja i razgovora.** Gdje nam je Nadzorni odbor, Časni sud?

24). O radu u stranci doznavali smo iz tiska i - govorkanja.

25). Spletkarenje i laganje medju rukovodstvom i članstvom.

26). Nezadovoljstvo članstva je bilo posebice vidljivo u Zagrebu, ali i izvan njega.

27). Samovoljni i bez konzultiranja sve lošiji politički istupi i prosvjedi, koji su nam kao stranci samo škodili. **Katastrofalan ugled u javnosti, bez obzira na dobro ime i program, pa i neke dobre akcije.**

28). Privatizacija stranke, samodostatnost, zaokupljenost samo sobom i "svojim" stranačkim prostorijama.

29). Svodjenje stranke od dobrog imena i programa samo na loša Pravila, unutrašnje rasulo i stagniranje.

30). Kao što su Paradžik i Pavelić zamjerili Tudjmanu što ni hvala nije rekao članicama Hrvatskog demokratskog bloka poslije prvoga kruga izbora u dvorani "Cibone", na otvorenju novih stranačkih prostorija Paraga, Paradžik i Pavelić su se prema ostalom rukovodstvu i obnoviteljima HSP ponašali na isti način.

31) **Nekonzekventan i ideološko-politički sumnih odnos prema Ustaškom Pokretu, dr. Anti Paveliću i NDH,** kao da Nezavisna Država Hrvatska počinje od njih trojice i kao da je hrvatska državna nezavisnost samo njihov monopol.

32). Sve su više u oporbu prema hrvatskoj vlasti išli i kad treba i kad ne treba (oporba zbog oporbe), išli često "pred rudo", a gdje smo kao HSP morali biti tu nas nije bilo. Mali primjer: Naši "čelnici" su na Sisvete zaboravili dr. Antu Starčevića, a praktički i obljetnicu suutemeljitelja HSP dr. Eugena Kvaternika, što se nije smjelo dogoditi tako velikim pravašima.

33). **Dvoličnost Krešimira Pavelića i Ante Paradžika,** jer su stalno tvrdili da u HSP nema bivših komunista i da u HSP ne mogu ni ući, pogotovo ne u rukovodstvo, **a sami su bili nekad članovi Saveza komunista,** Pavelić kao direktor "Čistoće" do 1972., a Paradžik sin prvoborca 1971., a kao takvog ga je antihrvatica Ema Derossi-Bjelajac predložila za predsjednika Saveza studenata.

34). **Prostački, nekulturni, tiranski, nedemokratski i klevetnički odnos prema članovima Privremenog izvanrednog odbora HSP-a, inače najvećem dijelu rukovodstva i obnoviteljima HSP, dapače pučistički odnos, jer su članovi Privremenog odbora tražili najprije demokratski sastanak i razgovor.**

35). Nelegalno izbacivanje iz stranke ostalog dijela rukovodstva.

36). Paraga, Paradžik i Pavelić krivi su za loše stanje u stranci, jer su bili "čelni" i sami odlučivali, stranku privatizirali i uzurpirali, te učinili da HSP kao "demokratska organizacija" (1. član Programskih načela) ostane samo na papiru, te su tako ugrozili ugled i opstanak Hrvatske stranke prava.

PRIVREMENI IZVANREDNI ODBOR
HRVATSKE STRANKE PRAVA

Zagreb, 15. studeni 1990.